

---

Det är visst, att mina vittra arbeten måste hafva en särdeles *fatal* kraft: ty, från första stunden till denna, hade jag alltid det underliga nöjet, att på dessa arbeten se mina Rivaler och Ovänner — förlora vettet och blifva *narrar*.

Min Herre,

Detta öde har *ändteligen* också händt eder. Och som detta sista arbetet hade en större kraft; så har ni ock riktigt fått en förfärligare stöt.

Ty denna fråga var mig, af edra likars exempel, alltid hittills ren och klar: *Hvad kan ej en Narr skratta åt?*

Men en yrsel, så ynkelig, så långt från förnuft och heder, som den att *Skratta à propos af Rikets nöd* — denna yrsel är alldeles ny, och eder egen.

Denna, Min Herre, väntade jag endast af en Slaf, för hvilken förnedrade själ ingenting